

NYA Författningar

Följande författningar skola tillämpas vid 1952 års taxering:
1950: 122 Procentavdrag för strömfall.
1950: 308, 309, 312, 674, 51: 723 Försäkringstagares beskattning, avdrag för försäkringspremier.
1950: 313 Vissa uppgifter från försäkringsbolag.
1951: 151, 231, 473, Investeringskatt.
1951: 324 Utländska skatter.
1951: 509 Beskattning av riksdagsarvodena.

Skattestrafflagen

Alla inkomster böra uppgivas

Åklagaren har yrkat ansvar å riktaren S. A. E. Bruhn, Tegnérsg. 34, under åberopande av 1 § skattestrafflagen för falskdeklaration. Bruhn hade underlåtit att upptaga ett belopp om 2.453 kronor.

Bruhn anförde: Han hade av en anställd på Gallupinstitutet fått uppgift om att han ej behövde upptaga inkomsten från institutet i sin deklaration och därför underlåtit upptaga den.

Rådhusrätten fann, att Bruhn genom sin underlåtenhet gjort sig skyldig till falskdeklaration och dömde Bruhn jämlikt 1 § skattestrafflagen för falskdeklaration att böta ettusentrehundra kronor.

Svår glömska

Åklagaren har under åberopande av 1 § skattestrafflagen yrkat ansvar å köpmannen L. G. Fernsten, Kristallvägen 125, för falskdeklaration. Fernsten hade angivit sin inkomst av

Arvodena

Såsom framgick av förbundets skrivelse till finansministern om arvodena för fastighetstaxeringen, publicerad i förra numret, utgick förbundet från att arvodena skulle utgå med reellt samma belopp som för 1945 års taxering. Det framgick emellertid icke tydligt varpå förbundet grundade denna förutsättning. Det var helt enkelt på löfte av finansministern vid personlig uppvaktning.

I fråga om arvodena för den årliga taxeringen uttalade årsmötet, att det om möjligt borde ordnas så, att arvodena fixerades i förväg. Styrelsen har emellertid vid närmare eftertanke funnit detta mindre önskvärt, eftersom skälighänsyn till eventuell fortsatt penningvärdesförsämring då skulle bli svår att taga. Det synes riktigare, att arvodena bestämmas först då man vet penningvärdet. Såvitt kan bedömas finnas goda utsikter att ernå skälighjämkning, om så skulle befinnas motiverat.

tjänst under år 1949 från Elektriska Aktiebolaget Holm & Co till ett 6.654 kronor för lågt belopp.

Fernsten anförde att han visserligen ej upptagit förenämnda belopp i sin deklaration men att detta berott på glömska och icke skett i avsikt att undandraga vederbörlig skatt.

Rådhusrätten fann icke styrkt, att Fernsten uppsåtligen underlåtit att upptaga ifrågavarande belopp. Däremot måste han anses ha gjort sig skyldig till grov oaktsamhet.

Rådhusrätten dömde Fernsten jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration att böta tretusen kronor.